

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 172 (XVI) — Nr. 165

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 25 februarie 2004

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
481/2003. — Ordin al ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului privind aprobarea reglementării tehnice „Normativ pentru executarea straturilor de beton poros la benzile de staționare accidentală la autostrăzi“, indicativ NE-024-2003.....	1-2	693/M.173/2003. — Ordin al ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului și al ministrului apărării naționale pentru aprobarea reclasificării spațiului aerian național peste nivelul de zbor 195	3
482/2003. — Ordin al ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului pentru aprobarea reglementării tehnice „Normativ privind determinarea adezivității lianților bituminoși la agregate“, indicativ NE-022-2003	2	1.215/2003/117. — Ordin al ministrului sănătății și al ministrului agriculturii, pădurilor, apelor și mediului privind completarea Ordinului ministrului sănătății și familiei și al ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 84/91/2002 pentru aprobarea Normelor privind contaminanții din alimente	4-9
483/2003. — Ordin al ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului privind aprobarea reglementării tehnice „Normativ pentru executarea straturilor de bază din beton slab la autostrăzi“, indicativ NE-023-2003	2-3	61/111. — Ordin al ministrului sănătății și al ministrului agriculturii, pădurilor, apelor și mediului privind completarea Ordinului ministrului sănătății și familiei și al ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 84/91/2002 pentru aprobarea Normelor privind contaminanții din alimente	9-13
ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI			
		2. — Regulament privind utilizarea codurilor IBAN în România	13-15

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR, CONSTRUCȚIILOR ȘI TURISMULUI

ORDIN

privind aprobarea reglementării tehnice „Normativ pentru executarea straturilor de beton poros la benzile de staționare accidentală la autostrăzi“, indicativ NE-024-2003

În conformitate cu prevederile art. 38 alin. 2 din Legea nr. 10/1995 privind calitatea în construcții, cu modificările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 2 pct. 45 și ale art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 740/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului,

având în vedere Avizul nr. 53 din 19 iunie 2003 al Comitetului tehnic de specialitate — CTS9,

ministrul transporturilor, construcțiilor și turismului emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă reglementarea tehnică „Normativ pentru executarea straturilor de beton poros la benzile de staționare accidentală la autostrăzi“, indicativ NE-024-2003, elaborată de Societatea Comercială „Institutul de Cercetări

în Transporturi — INCERTRANS* — S.A., prevăzută în Anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul

Oficial al României, Partea I.

Art. 3. — Direcția generală tehnică va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

p. Ministrul transporturilor, construcțiilor și turismului,

Traian Panait,
secretar de stat

București, 8 octombrie 2003.
Nr. 481.

*) Anexa se publică în Buletinul Tehnic Rutier editat de Regia Autonomă „Administrația Națională a Drumurilor din România” și Asociația Profesională de Drumuri și Poduri.

MINISTERUL TRANSPORTURILOR, CONSTRUCȚIILOR ȘI TURISMULUI

ORDIN

pentru aprobarea reglementării tehnice „Normativ privind determinarea adezivității lianților bituminoși la agregate”, indicativ NE-022-2003

În conformitate cu prevederile art. 38 alin. 2 din Legea nr. 10/1995 privind calitatea în construcții, cu modificările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 2 pct. 45 și ale art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 740/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului,

având în vedere Avizul nr. 56 din 19 iunie 2003 al Comitetului tehnic de specialitate — CTS9,

ministrul transporturilor, construcțiilor și turismului emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă reglementarea tehnică „Normativ privind determinarea adezivității lianților bituminoși la agregate”, indicativ NE-022-2003, elaborată de Societatea Comercială „Institutul de Cercetări în Transporturi — INCERTRANS” — S.A., prevăzută în anexa*) care face

parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 3. — Direcția generală tehnică va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

p. Ministrul transporturilor, construcțiilor și turismului,

Traian Panait,
secretar de stat

București, 8 octombrie 2003.
Nr. 482.

*) Anexa se publică în Buletinul Tehnic Rutier editat de Regia Autonomă „Administrația Națională a Drumurilor din România” și Asociația Profesională de Drumuri și Poduri.

MINISTERUL TRANSPORTURILOR, CONSTRUCȚIILOR ȘI TURISMULUI

ORDIN

privind aprobarea reglementării tehnice „Normativ pentru executarea straturilor de bază din beton slab la autostrăzi”, indicativ NE-023-2003

În conformitate cu prevederile art. 38 alin. 2 din Legea nr. 10/1995 privind calitatea în construcții, cu modificările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 2 pct. 45 și ale art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 740/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului,

având în vedere Avizul nr. 55 din 19 iunie 2003 al Comitetului tehnic de specialitate — CTS9,

ministrul transporturilor, construcțiilor și turismului emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă reglementarea tehnică „Normativ pentru executarea straturilor de bază din beton slab

la autostrăzi”, indicativ NE-023-2003, elaborată de Societatea Comercială „Institutul de Cercetări în

Transporturi — INCERTRANS“ — S.A., prevăzută în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul

Oficial al României, Partea I.

Art. 3. — Direcția generală tehnică va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

p. Ministrul transporturilor, construcțiilor și turismului,

Traian Panait,
secretar de stat

București, 8 octombrie 2003.

Nr. 483.

*) Anexa se publică în Buletinul Tehnic Rutier editat de Regia Autonomă „Administrația Națională a Drumurilor din România“ și Asociația Profesională de Drumuri și Poduri.

MINISTERUL TRANSPORTURILOR,
CONSTRUCȚIILOR ȘI TURISMULUI
Nr. 693 din 27 octombrie 2003

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE
Nr. M.173 din 19 decembrie 2003

ORDIN

pentru aprobarea reclassificării spațiului aerian național peste nivelul de zbor 195

Pentru îndeplinirea atribuțiilor ce revin Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului și Ministerului Apărării Naționale,

în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 21/1999 pentru ratificarea Protocolului armonizând Convenția internațională privind cooperarea pentru siguranța navigației aeriene EUROCONTROL din 13 decembrie 1960, după efectuarea unor modificări, adoptat la Bruxelles la 27 iunie 1997, și a Protocolului adițional privind trecerea de la regimul Acordului multilateral privind tarifele de rută din 12 februarie 1981 la regimul Anexei IV („Dispoziții privind sistemul comun de tarife de rută“) la Convenția internațională privind cooperarea pentru siguranța navigației aeriene EUROCONTROL, armonizată prin Protocolul adoptat la Bruxelles la 27 iunie 1997, aprobată prin Legea nr. 97/1999,

în temeiul prevederilor art. 12 lit. b), c) și j) din Ordonanța Guvernului nr. 19/1997 privind transporturile, republicată, ale art. 10 din Ordonanța Guvernului nr. 29/1997 privind Codul aerian, republicată, ale art. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 405/1993 privind înființarea Autorității Aeronautice Civile Române, cu modificările ulterioare, ale art. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 74/1991 privind înființarea Regiei Autonome „Administrația Română a Serviciilor de Trafic Aerian“ — ROMATSA, cu modificările ulterioare, ale art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 740/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului și ale art. 2 și art. 7 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 14/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării Naționale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 389/2001,

ministrul transporturilor, construcțiilor și turismului și ministrul apărării naționale emit următorul ordin:

Art. 1. — Începând cu data publicării prezentului ordin în Monitorul Oficial al României, Partea I, spațiul aerian național superior, peste nivelul de zbor (FL) 195, clasificat în prezent de clasă A pe rutele aeriene și de clasă G în afara acestor rute, se reclassifică devenind spațiu aerian controlat de clasă C, urmând ca serviciile de navigație aeriană în acest spațiu să fie furnizate de unitățile civile și militare de control al traficului aerian, în conformitate cu prevederile reglementărilor aeronautice naționale.

Art. 2. — Nivelul maxim al spațiului aerian de clasă C se modifică de la FL 490 la FL 660.

Art. 3. — Zborurile efectuate ca trafic aerian general (GAT) după reguli de zbor la vedere (VFR) între FL 195 și FL 285 se permit numai în cadrul unor zone reglementate în acest scop sau conform procedurilor de colaborare încheiate de operatorul aerian interesat cu Regia Autonomă „Administrația Română a Serviciilor de Trafic Aerian“ — ROMATSA și cu Comandamentul Operațional Aerian Principal — COAP și numai în cadrul zonelor reglementate în acest sens, între FL 285 și FL 660, zone care se definesc și se activează în conformitate cu prevederile reglementărilor aeronautice civile și militare.

Art. 4. — Toate aeronavele care efectuează zbor GAT VFR peste FL 195 trebuie să fie echipate cu echipamente de radiocomunicație aer-sol în banda VHF pentru realizarea comunicației cu unitățile de control al traficului aerian și transponder operațional în mod C.

Art. 5. — Coordonarea zborurilor civile și militare se execută în conformitate cu prevederile Reglementării aeronautice civil-militare române privind managementul spațiului aerian (ASM) și aplicarea conceptului de utilizare flexibilă a spațiului aerian (FUA) în România (RACMR-ASM/FUA) și ale procedurilor încheiate în acest sens între unitățile civile și militare de control al traficului aerian.

Art. 6. — Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului prin Direcția generală aviație civilă, Ministerul Apărării Naționale, Regia Autonomă „Autoritatea Aeronautică Civilă Română“, Regia Autonomă „Administrația Română a Serviciilor de Trafic Aerian“ — ROMATSA, Statul Major al Forțelor Aeriene și Comandamentul Aerian Operațional Principal vor lua măsurile necesare ducerii la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

Art. 7. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul transporturilor, construcțiilor și turismului,
Ileana Tureanu,
secretar de stat

p. Ministrul apărării naționale,
George Cristian Maior,
secretar de stat

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII
Nr. 1.215 din 23 decembrie 2003

MINISTERUL AGRICULTURII, PĂDURILOR,
APELOR ȘI MEDIULUI
Nr. 117 din 12 februarie 2004

O R D I N

privind completarea Ordinului ministrului sănătății și al ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 84/91/2002 pentru aprobarea Normelor privind contaminanții din alimente

Având în vedere prevederile art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2001 privind reglementarea producției, circulației și comercializării alimentelor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 57/2002, văzând referatul de aprobare al Direcției generale de sănătate publică și inspecția sanitară de stat nr. OB 6.828/2003,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 743/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare, și al Hotărârii Guvernului nr. 739/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății și ministrul agriculturii, pădurilor, apelor și mediului emit următorul ordin:

Art. I. — La Normele privind contaminanții din alimente, aprobate prin Ordinul ministrului sănătății și familiei și al ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 84/91/2002, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 255 din 16 aprilie 2002, se elimină articolul 10, iar după articolul 9 se introduce un nou capitol, capitolul V, cu următorul cuprins:

„CAPITOLUL V

Metode de prelevare a probelor și de analiză utilizate în controlul oficial al dioxinelor (PCDD/PCDF) și determinarea dioxinelor similare PCB din alimente

Art. 10. — Prelevarea probelor efectuate pentru controlul oficial al limitelor de dioxine și furani și determinarea limitelor de dioxine similare PCB din alimente se efectuează conform metodelor descrise în anexa nr. VI.

Art. 11. — Pregătirea probelor și metodele de analiză utilizate pentru controlul oficial al limitelor de dioxine și furani și determinarea limitelor de dioxine similare PCB din

alimente se efectuează în conformitate cu criteriile descrise în anexa nr. VII.

Art. 12. — Anexele nr. I—VII fac parte integrantă din prezentele norme.“

Art. II. — După anexa nr. V la normele aprobate prin Ordinul ministrului sănătății și familiei și al ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 84/91/2002 se introduc anexele nr. VI și VII, al căror conținut este prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. III. — Direcția generală de sănătate publică și inspecția sanitară de stat din cadrul Ministerului Sănătății împreună cu institutele de sănătate publică, Direcția de producție animală și industrie alimentară și direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București, direcțiile pentru agricultură și dezvoltare rurală, direcțiile sanitare veterinare județene și a municipiului București și institutele centrale de profil vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. IV. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va intra în vigoare în termen de 12 luni de la data publicării.

Ministrul sănătății,
Ovidiu Brînzan

p. Ministrul agriculturii, pădurilor, apelor și mediului,
Petre Daea,
secretar de stat

ANEXĂ
„ANEXA Nr. VI
la norme

M E T O D E

de prelevare a probelor pentru controlul oficial al limitelor de dioxine (PCDD/PCDF) și determinarea dioxinelor similare PCB din anumite alimente

1. Scopul și domeniul de aplicare

Probele destinate controlului oficial al limitelor de dioxine (PCDD/PCDF) și determinării conținutului de dioxine similare PCB din alimente trebuie prelevate în conformitate cu metodele descrise mai jos. Probele globale astfel obținute sunt considerate reprezentative pentru loturile sau subloturile respective. Respectarea limitelor maxime impuse de legislația în vigoare este stabilită pe baza limitelor determinate în probele de laborator.

2. Definiții

Lot

— cantitatea de aliment identificabilă, livrată o singură dată și determinată de agentul responsabil pentru a prezenta caracteristici comune, cum ar fi: originea, varietatea, tipul de ambalaj,

ambalatorul, expeditorul sau marcajul.

Sublot

— partea desemnată dintr-un lot mare pentru aplicarea metodei de prelevare a probei din lotul respectiv. Fiecare sublot trebuie separat fizic și să fie identificabil.

Probă elementară

— cantitatea de material prelevată dintr-un singur punct al lotului sau sublotului.

Probă globală

— totalul combinat al tuturor probelor elementare prelevate din lot sau sublot.

Probă de laborator

— o parte/cantitate din proba globală destinată laboratorului.

Tabel OMS — Factorii echivalenți de toxicitate pentru evaluarea riscului uman, bazat pe concluziile Organizației Mondiale a Sănătății, întrunită la Stockholm, Suedia, la 15—18 iunie 1997. Factorii echivalenți de toxicitate (FET) pentru PCB, PCDD, PCDF, pentru oameni, animale și mediu

Congener	Valoare FET
Dibenzo-p-dioxine (PCDD)	
2,3,7,8 — TCDD	1
1,2,3,7,8 — PeCDD	1
1,2,3,4,7,8-HxCDD	0,1
1,2,3,6,7,8-HxCDD	0,1
1,2,3,7,8,9-HxCDD	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01
OCDD	0,0001
Dibenzofurani (PCDF)	
2,3,7,8 — TCDF	0,1
1,2,3,7,8 — PeCDF	0,05
2,3,4,7,8-PeCDF	0,5
1,2,3,4,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,6,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,7,8,9 — HxCDF	0,1
2,3,4,6,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	0,01
1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	0,01
1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	0,01
OCDF	0,0001
„Dioxine-similare PCB“ Non-orto PCB + Mono-orto PCB	
Non-orto PCB	
PCB 77	0,0001
PCB 81	0,0001
PCB 126	0,1
PCB 169	0,01
Mono-orto PCB	
PCB 105	0,0001
PCB 114	0,0005
PCB 118	0,0001
PCB 123	0,0001
PCB 156	0,0005
PCB 157	0,0005
PCB 167	0,00001
PCB 189	0,0001

Abrevieri: T = tetra, Pe = penta, Hx = hexa, Hp = hepta, O = octo, CDD = clorodibenzodioxine, CDF = clorodibenzofuran, CB = clorobifenil.

3. Prevederi generale

3.1. Personalul

Prelevarea probelor se va efectua de persoane autorizate conform reglementărilor în vigoare.

3.2. Materialul pentru eșantionare

Fiecare lot supus examinării trebuie prelevat separat.

3.3. Măsuri de precauție necesare

În cursul prelevării și pregătirii probelor trebuie luate măsurile de precauție necesare pentru a se evita orice modificări care ar putea schimba conținutul de dioxine și

dioxine similare PCB, determinarea analitică sau reprezentativitatea probei globale.

3.4. Probe elementare

În măsura posibilităților probele elementare se vor preleva din diferite puncte ale lotului sau sublotului. Abaterea de la această regulă trebuie semnalată în procesul-verbal, conform specificațiilor de la pct. 3.8.

3.5. Pregătirea probei globale

Proba globală se obține prin amestecul corespunzător al probelor elementare. Ea trebuie să cântărească minimum 1 kg, cu excepția cazului când nu este posibil, de exemplu când a fost prelevat un singur ambalaj.

3.6. Subdivizarea probei globale în probe de laborator, în scopul controlului, dreptului la recurs și al arbitrajului

Probele de laborator utilizate în scopul controlului, dreptului la recurs și al arbitrajului vor fi prelevate din proba globală omogenizată, cu condiția ca această procedură să fie în conformitate cu reglementările în vigoare privind prelevarea probelor. Mărimea probei de laborator pentru control trebuie să fie suficientă pentru a permite cel puțin două analize (duplicat).

3.7. Ambalarea și transmiterea probei globale și a probei de laborator

Fiecare probă globală și de laborator prelevată va fi introdusă într-un recipient curat, confecționat dintr-un material inert care să asigure o protecție adecvată împotriva contaminării, pierderii compușilor prin adsorbție de către pereții interni ai recipientului și împotriva pagubelor ce se pot produce în timpul transportului. Trebuie luate toate măsurile de precauție necesare pentru ca în timpul transportului sau al depozitării să nu se producă modificări în compoziția probei globale și a probei de laborator.

3.8. Sigilarea și etichetarea probei globale și a probei de laborator

Fiecare probă prelevată în scopul utilizării oficiale va fi sigilată la locul de prelevare și identificată conform reglementărilor în vigoare respective. Trebuie întocmit un proces-verbal pentru fiecare prelevare, pentru a se permite identificarea fără echivoc a fiecărui lot și indicând data și locul prelevării împreună cu orice informație posibilă suplimentară pentru a fi în ajutorul chimistului analist.

4. Planul de eșantionare

Metoda de prelevare aplicată trebuie să asigure că proba globală este reprezentativă pentru lotul care este controlat.

4.1. Numărul probelor elementare

În cazul laptelui și uleiurilor pentru care se presupune o distribuție omogenă a contaminanților ce trebuie analizați într-un lot desemnat, este suficient să se preleveze trei probe elementare per lot, care formează proba globală. Trebuie dată o referire la numărul lotului. Pentru alte produse numărul minim de probe elementare de prelevat din lot trebuie să fie cel prezentat în tabelul nr. 1.

Proba globală care reunește toate probele elementare trebuie să fie de minimum 1 kg (pct. 3.5.) Probele elementare trebuie să aibă mase similare. Masa unei probe elementare depinde de mărimea unității individuale. Abaterea de la această regulă trebuie semnalată în procesul-verbal, conform specificațiilor de la pct. 3.8 și prevederilor legislației în vigoare.

Tabelul nr. 1 — Numărul minim de probe elementare ce trebuie prelevate din lot

Masa lotului (în kg)	Numărul minim de probe elementare
< 50	3
50—500	5
> 500	10

Dacă lotul este format din ambalaje individuale, numărul ambalajelor care trebuie prelevate pentru a forma proba globală este menționat în tabelul nr. 2.

Tabelul nr. 2 — Numărul de ambalaje (probe elementare) care trebuie prelevate pentru a forma proba globală, dacă lotul constă în ambalaje individuale

Numărul de ambalaje sau unități din lot	Numărul de ambalaje sau unități de prelevat
1—25	1 ambalaj sau unitate
26—100	aproximativ 5%, minimum 2 ambalaje sau unități
> 100	aproximativ 5%, maximum 10 ambalaje sau unități

5. Conformitatea lotului sau sublotului cu specificația tehnică

În caz de litigiu laboratorul de control trebuie să efectueze analiza în dublu a probei de laborator, dacă rezultatul obținut la prima analiză este inferior sau superior cu mai puțin de 20% față de limita maximă stabilită, și să calcu-

leze media rezultatelor. Lotul este acceptat dacă rezultatul obținut la prima analiză este inferior cu mai mult de 20% față de limita maximă sau, în cazul analizei în dublu, dacă media rezultatelor este conformă cu limita maximă stabilită de legislația în vigoare.

*ANEXA Nr. VII
la norme*

PREGĂTIREA PROBELOR ȘI CERINȚELE pentru metodele de analiză utilizate în controlul oficial al limitelor de dioxine (PCDD/PCDF) și determinarea dioxinelor similare PCB din anumite alimente

1. Obiectivul și domeniul de aplicare

Aceste cerințe se aplică în cazul în care alimentele sunt analizate pentru controlul oficial al limitelor de dioxine (dibenzo-p-dioxine policlorurate PCDD) și dibenzofurani policlorurați (PCDF) și determinarea dioxinelor similare PCB.

Monitorizarea prezenței dioxinelor în alimente se poate efectua printr-o strategie implicând o metodă de screening (depistare) în scopul selecționării probelor al căror conținut de dioxine și dioxine similare PCB este fie inferior limitei stabilite, fără ca abaterea să depășească 30—40%, fie superior limitei stabilite. Concentrația de dioxine a probelor cu valori semnificative trebuie determinată/confirmată printr-o metodă de confirmare.

Metodele de screening (depistare) sunt metode care se utilizează pentru detectarea prezenței dioxinelor și dioxinelor similare PCB în limita stabilită. Aceste metode asigură analiza unui număr mare de probe, ceea ce permite selecționarea probelor pozitive. Ele sunt special concepute pentru evitarea unor rezultate negative incorecte. Metodele de confirmare sunt metode care furnizează informații complete sau complementare permițând identificarea și cuantificarea fără echivoc a dioxinelor și dioxinelor similare PCB la limita stabilită.

2. Introducere

Deoarece probele de mediu și biologice (inclusiv probele de alimente) conțin în general amestecuri complexe de diferite dioxine congenere, conceptul factori echivalenți de toxicitate (FET) a fost dezvoltat pentru a facilita evaluarea riscului. Acești FET au fost stabiliți pentru a exprima concentrațiile amestecurilor de 2,3,7,8 substituenți PCDD și PCDF și curând unele non-orto și mono-orto dioxine similare PCB care au proprietăți asemănătoare dioxinelor din

punct de vedere al exprimării în echivalenți toxici (TEQ) pentru 2,3,7,8 TCDD (anexa nr. VIII nota din subsol).

Concentrațiile fiecărei substanțe dintr-o probă dată sunt multiplicare prin factorul echivalent de toxicitate propriu și apoi sunt însumate, obținându-se concentrația totală de compuși tip dioxină exprimată în echivalenți toxici (TEQ).

Pentru calculul „limitei superioare“ se consideră contribuția fiecărui congener necuantificat la valoarea echivalentului toxic (TEQ) egală cu limita de cuantificare.

Pentru calculul „limitei inferioare“ se consideră contribuția fiecărui congener necuantificat la valoarea echivalentului toxic (TEQ) egală cu zero.

Pentru calculul „limitei medii“ se consideră contribuția fiecărui congener necuantificat la valoarea echivalentului toxic (TEQ) egală cu jumătate din limita de cuantificare.

3. Cerințe de asigurarea calității, ce trebuie respectate la pregătirea probei

Trebuie luate măsuri pentru evitarea contaminării încrucișate, în fiecare etapă a procedurilor de prelevare de probe și de analiză.

Probele trebuie depozitate și transportate în recipiente de sticlă, aluminiu, polipropilenă sau polietilenă. Urmele de pulberi de hârtie trebuie îndepărtate din recipientul pentru probe. Vasele de sticlă trebuie spălate cu solvenți controlați în prealabil de prezența dioxinelor.

Depozitarea și transportul probelor trebuie efectuate astfel încât să se mențină integritatea probei de aliment.

Dacă este necesar, fiecare probă de laborator trebuie măcinată fin și amestecată bine printr-un procedeu cărui a s-a demonstrat eficiența de omogenizare completă (de exemplu, particulele trebuie să treacă prin sita de 1 mm); probele trebuie uscate înaintea măcinării, dacă umiditatea lor este prea mare.

Realizarea unei analize a probei martor de reactivi trebuie efectuată prin parcurgerea întregii proceduri de analiză în absența probei.

Masa probei pentru extracție trebuie să fie suficient de mare pentru a corespunde exigențelor privind sensibilitatea metodei.

Există multe metode specifice corespunzătoare pentru pregătirea probelor de alimente. Metodele trebuie validate conform recomandărilor acceptate pe plan internațional.

4. Cerințe pentru laboratoare

Laboratoarele trebuie să demonstreze validitatea metodei pentru un domeniu de valori situat în jurul limitei maxime admise, de exemplu: 0,5 x 1 x 2 x limita maximă admisă, cu un coeficient de variație acceptabil pentru analizele repetate. (Pentru detalii privind criteriile de validitate vezi pct. 5.)

Limita de cuantificare pentru metoda de confirmare nu trebuie să depășească o cincime din limita maximă admisă, pentru a se garanta coeficienți de variații acceptabili în domeniul sus-menționat.

În cadrul măsurilor de asigurare a calității interne trebuie efectuat în mod regulat controlul probelor martor de reactivi, al probelor experimentale impurificate artificial sau analiza unor probe de control (de preferință, materiale de referință certificate).

Pentru a demonstra competența laboratorului în efectuarea de analize specifice sunt necesare participări în studii interlaboratoare, cu rezultate foarte bune. Participarea cu succes la un studiu interlaboratoare pentru probe de sol sau ape reziduale nu demonstrează competența laboratorului pentru probe de alimente sau de alimente pentru animale, care conțin niveluri inferioare de contaminare. Prin urmare este obligatorie participarea continuă la studii interlaboratoare pentru determinarea dioxinelor și dioxinelor similare PCB în probe matrice, furaje-alimente corespunzătoare.

Laboratoarele trebuie să fie acreditate de o instituție abilitată, care să garanteze că acestea aplică procedeele de asigurare a calității analitice pentru analizele efectuate. Laboratoarele trebuie acreditate conform standardului ISO 17025:1999.

5. Cerințe ce trebuie îndeplinite de procedurile analitice pentru dioxine și dioxine similare PCB

5.1. Cerințe principale pentru validarea procedurilor de analiză

Sensibilitate înaltă și limite de detecție joase. Cantitățile detectabile pentru PCDD și PCDF trebuie să se încadreze

în domeniul picogramelor TE (10^{-12} g) din cauza extremei toxicități a unor compuși. Compuși PCB (bifenilpoli-clorurați) se găsesc în cantități mai mari decât PCDD și PCDF. Pentru majoritatea congenerilor din grupa PCB sensibilitatea metodei de ordinul nanogramelor (10^{-9} g) este suficientă. În orice caz pentru măsurarea congenerilor mai toxici din grupa dioxinelor similare PCB (în special congenerii substituiți non-orto) trebuie atinsă aceeași sensibilitate ca și pentru PCDD și PCDF.

Selectivitate înaltă (specificitate). Este necesară diferențierea între compușii PCDD, PCDF și dioxinele similare PCB de alți compuși extrași simultan din probă, susceptibili de a interfera prin prezența în concentrații superioare corespunzătoare a câtorva ordine de mărime față de substanțele de analizat (analizi). În metodele gaz cromatografice/spectrometrie de masă (GC/SM) este necesară diferențierea între mai mulți congeneri, în special între cei toxici (de exemplu, cei 17 compuși ai PCDD, PCDF substituiți în pozițiile 2,3,7,8 și dioxinele similare PCB) și ceilalți congeneri. Bioanalizele trebuie să determine valorile TEQ în mod selectiv ca suma PCDD, PCDF și dioxinelor similare PCB.

Acuratețe înaltă (justețe și fidelitate). Determinarea trebuie să asigure o estimare valabilă a concentrației reale din probă. Acuratețea înaltă (acuratețea măsurătorii: gradul de concordanță între rezultatul măsurătorii și valoarea reală sau valoarea atribuită măsurătorii) este necesară pentru a evita respingerea rezultatului analizei probei datorită nesigurății în estimarea TEQ. Acuratețea este exprimată ca justețe (diferența dintre valoarea medie măsurată pentru un analit într-un material certificat și valoarea sa certificată exprimată ca procente din această valoare) și fidelitate (fidelitatea este în general calculată ca deviație standard; ea include repetabilitatea și reproductibilitatea și indică gradul de concordanță între rezultatele obținute prin aplicarea repetată a procedurii experimentale în condiții determinate).

Metodele de screening pot cuprinde bioanalize și metode GC/SM, pe când metodele de confirmare sunt metode gaz cromatografice de înaltă rezoluție cuplate cu spectrometrie de masă de înaltă rezoluție (HRGC/HRMS). Următoarele criterii trebuie respectate pentru valoarea totală în TEQ:

	Metode de screening	Metode de confirmare
Procentul probelor fals negative	< 1%	
Justețe		- 20% până la + 20%
Coeficient de variație	< 30%	< 15%

6. Cerințe specifice pentru metodele GC/SM ce trebuie respectate pentru scopuri de screening (selectare) sau confirmare

În scopul validării metodei analitice, trebuie adăugate înaintea fazei de extracție etaloane interne de compuși PCDD/F substituiți în pozițiile 2,3,7,8 și marcați cu ^{13}C (în cazul dozării dioxinelor similare PCB, trebuie adăugate etaloane interne din acești compuși marcați cu ^{13}C). Trebuie adăugat cel puțin un congener pentru fiecare grupă de izomeri tetra-octoclorurați ai compușilor PCDD/F (și cel puțin un congener pentru fiecare grupă de izomeri ai dioxinelor similare PCB, în cazul dozării acestora); alternativ se adaugă cel puțin un congener pentru fiecare funcție de ioni selectată și înregistrată prin spectrometrie de masă în scopul monitorizării compușilor PCDD/F și dioxinelor similare PCB. Se recomandă în cazul metodelor de confirmare

utilizarea standardelor interne pentru cei 17 izomeri substituiți în pozițiile 2,3,7,8 ai PCDD/F marcați cu ^{13}C și a celor 12 standarde interne ale dioxinelor similare PCB marcate cu ^{13}C (în cazul dozării dioxinelor similare PCB).

De asemenea, trebuie determinați factorii de răspuns relativ, prin utilizarea de soluții de calibrare adecvate în cazul congenerilor pentru care nu se adaugă un compus analog marcat cu ^{13}C .

În cazul produselor alimentare de origine vegetală și de origine animală, conținând mai puțin de 10% grăsime, este obligatorie adăugarea de etaloane interne înaintea fazei de extracție. În cazul alimentelor de origine animală, conținând mai mult de 10% grăsime, etaloanele interne se pot adăuga fie înaintea fazei de extracție, fie după extracția grăsimilor. Trebuie efectuată validarea eficacității fazei de extracție în funcție de faza în care se introduc standardele

interne și de modul de raportare a rezultatelor (pe baza produsului sau raportat la grăsime).

Înainte de analiza GC/SM trebuie adăugate unul sau două standarde pentru evaluarea coeficientului de recuperare.

Controlul coeficientului de recuperare este necesar. În cazul metodelor de confirmare, coeficienții de recuperare pentru standardele interne individuale trebuie să fie cuprinși între 60–120%. Coeficienții de recuperare mai mici sau mai mari pentru congenerii individuali, în special pentru unii compuși hepta- și octo-clorurați ai dibenzodioxinelor și dibenzofuranilor, sunt acceptați numai dacă contribuția acestora la valoarea TEQ nu depășește 10% din valoarea TEQ totală (numai pentru compușii PCDD/F). În cazul metodelor de screening, coeficienții de recuperare trebuie să fie cuprinși între 30–140%.

Trebuie efectuată separarea dioxinelor de compușii clorurați interferenți, cum sunt PCB și eterii difenil clorurați, prin tehnici cromatografice adecvate (de preferință cu o coloană umplută cu florisil, alumină și/sau carbon).

Separarea izomerilor prin gaz cromatografie trebuie să fie eficace (< 25% între vârfurile cromatogramelor compușilor 1,2,3,4,7,8 – HxCDF și 1,2,3,6,7,8 – HxCDF).

Dozajul compușilor trebuie efectuat conform metodei Agenției de Protecție a Mediului din S.U.A. (Environment Protection Agency) EPA 1613, reviziune B, intitulată „Tetra-through octa-clorinate dioxins and furans by isotope dilution HRGC/HRMS”, sau altei metode ce întrunește criteriile de performanță echivalente.

Diferența dintre limita superioară și limita inferioară nu trebuie să depășească 20% pentru alimentele cu o contaminare în dioxine de aproximativ 1 pg OMS–TEQ/g grăsime (numai pentru compușii PCDD/PCDF). Aceste recomandări se aplică și în cazul alimentelor cu conținut scăzut de grăsime, a căror contaminare este de ordinul 1 pg OMS–TEQ/g de produs. Pentru niveluri de contaminare inferioare, de exemplu 0,5 pg OMS–TEQ/g produs, diferența dintre limita superioară și limita inferioară se poate situa între 25–40%.

7. Metode screening de analiză

7.1. Introducere

Metoda screening se poate realiza în diferite moduri: selectiv și cantitativ.

Abordare selectivă

Răspunsul probelor este comparat cu cel al unei probe de referință situate la nivelul de interes. Probele cu un răspuns inferior probei de referință sunt declarate negative și cele cu răspuns superior probei de referință sunt considerate pozitive.

Recomandări:

În fiecare serie de probe de testat, extrase și testate în același timp și în condiții identice, trebuie incluse un blank și o probă de referință. Răspunsul probei de referință trebuie să fie în mod clar mai ridicat în comparație cu proba blank.

Trebuie incluse probe de referință suplimentare cu o concentrație egală cu 0,5 x și 2 x limita considerată pentru a demonstra eficacitatea metodei la concentrația respectivă.

În cazul analizei altor matrice trebuie demonstrat că probele de referință sunt corespunzătoare, de preferință, prin includerea de probe cu o valoare TEQ stabilită prin HRGC/HRMS de ordinul probei de referință sau prin includerea unei probe blank îmbogățite pentru a atinge acest nivel.

În cazul bioanalizelor nu se poate utiliza un standard intern și testele de repetabilitate sunt foarte importante pentru a se obține informații asupra deviației standard în

cadru unei serii de probe. Coeficientul de variație trebuie să fie sub 30%.

În cazul bioanalizelor trebuie definiți compușii-tintă, interfeerențele posibile, precum și valoarea maximă pentru blank.

Abordare cantitativă

Abordarea cantitativă necesită serii de diluții tip, un proces de purificare și măsurare dublu sau triplu, precum și controlul blankului și al coeficientului de recuperare. Rezultatul se poate exprima în TEQ, ceea ce presupune că acei compuși care produc semnalul corespund principiului TEQ. Aceasta se poate realiza prin utilizarea TCDD (sau un amestec standard de dioxine/furan) pentru obținerea unei curbe etalon ce permite calcularea valorii TEQ în extract și în probă. Rezultatul este apoi corectat cu valoarea TEQ calculată pentru proba blank (luându-se în considerare impuritățile provenite din solvenți sau din substanțele chimice utilizate) și pentru recuperare (calculată pornind de la valoarea TEQ a unei probe de control de calitate a cărei concentrație este în jurul nivelului de interes). Este important să se noteze că o parte din pierderea aparentă de recuperare se datorează efectelor de matrice și/sau diferențelor dintre valorile FET în bioanaliză și valorile FET stabilite de OMS.

7.2. Cerințe pentru metodele screening de analize

Screeningul (selectarea) se poate face cu metode de analiză GC/SM și bioanalize. Cerințele pentru metodele GC/SM sunt prevăzute la pct. 6.

Cerințele pentru bioanalize celulare sunt prevăzute la pct. 7.3 și pentru bioanalize pe bază de kituri la pct. 7.4.

Sunt necesare informații asupra numărului de rezultate fals pozitive și fals negative ale unei serii mari de probe situate sub sau peste limita maximă ori limita de intervenție, în comparație cu valoarea TEQ determinată printr-o metodă analitică de confirmare. Procentele de probe fals negative trebuie să fie sub 1%. Procentul probelor fals pozitive trebuie să fie suficient de mic pentru ca metoda screening să fie avantajoasă.

Rezultatele pozitive trebuie întotdeauna confirmate printr-o metodă analitică de confirmare (HRGC/HRMS). De asemenea, probele ce se încadrează într-un domeniu larg de valori ale TEQ trebuie confirmate prin HRGC/HRMS (aproximativ 2–10% probe negative). Trebuie prezentate informații asupra corespondenței dintre rezultatele bioanalizei și cele obținute din HRGC/HRMS.

7.3. Cerințe specifice pentru bioanalize celulare

În cazul bioanalizelor este necesară utilizarea unei serii de concentrații de referință pentru TCDD sau unui amestec de dioxine/furani (curba de răspuns cu $R^2 > 0,95$ pentru o doză completă) la fiecare serie de probe.

Pentru rezultatele bioanalizei obținute într-un interval de timp constant se utilizează o concentrație de referință pentru TCDD (aproximativ de 3 ori limita de cuantificare) pe un formular de control de calitate.

Grafice pentru controlul calității trebuie realizate și verificate pentru fiecare tip de material de referință, în scopul asigurării că rezultatul corespunde cu indicațiile stabilite.

Pentru calculele cantitative în special diluarea probei utilizate trebuie să se situeze în partea liniară a curbei de răspuns. Probele care se situează deasupra acestei părți liniare trebuie diluate și analizate din nou. Prin urmare se recomandă analizarea cel puțin a 3 diluții în același timp.

Deviația standard nu trebuie să fie peste 15% în cazul unei determinări în triplu pentru fiecare diluție de probă și să nu fie peste 30% între 3 experimente independente.

Limita de detecție se poate stabili la o valoare de 3 ori mai mare decât deviația standard pentru blankul de solvent sau decât răspunsul fondului. Altă metodă constă în aplicarea unui răspuns superior răspunsului de fond (factor de inducție de 5 ori mai mare decât blankul de solvent) calculat din curba etalon a zilei. Limita de cuantificare se poate stabili la o valoare de 5—6 ori mai mare decât deviația standard a blankului de solvent sau a răspunsului de fond ori prin aplicarea unui răspuns care este superior răspunsului de fond (factor de inducție de 10 ori superior blankului de solvent) calculat din curba de calibrare a zilei.

7.4. Cerințe specifice pentru bioanalize realizate cu ajutorul kiturilor¹⁾

Trebuie respectate instrucțiunile fabricantului în privința preparării probei și analizelor.

Kiturile nu trebuie utilizate după data expirării.

Kiturile trebuie păstrate în condițiile de temperatură specificate și utilizate la temperatura indicată.

Limita de detecție pentru testele imunologice se obține prin adunarea valorii medii cu o valoare egală de 3 ori deviația standard pentru o serie de 10 analize ale blankului

și prin împărțirea sumei obținute la valoarea pantei din ecuația de regresie liniară.

Trebuie utilizate standarde de referință pentru experimentele de laborator pentru siguranța că răspunsul la standard se situează într-un domeniu acceptabil.

8. Raportarea rezultatelor

În măsura în care procedurile analitice folosite fac posibil acest lucru, rezultatele analitice trebuie să cuprindă conținutul de congeneri individuali PCDD/F și ai PCB-urilor și să fie raportate ca limită inferioară, limită superioară și limită medie, pentru a cuprinde maximum de informații în raportarea rezultatelor și prin urmare făcând posibilă interpretarea rezultatelor în funcție de cerințele specifice.

Raportarea trebuie să includă, de asemenea, conținutul în grăsime al probei, precum și metoda utilizată pentru extracția grăsimii.

Trebuie menționați coeficienții de recuperare pentru standardele interne individuale, în cazul în care aceștia se situează în afara domeniului menționat la pct. 6, în cazul în care limita maximă este depășită și în alte cazuri, după cerințe.

¹⁾ Până în prezent nu s-a menționat nici o dovadă că bioanalizele bazate pe kituri comercializate au suficientă sensibilitate și siguranță pentru a fi utilizate în screeningul (selectarea) prezenței dioxinelor în limitele stabilite în probe de alimente și furaje.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII
Nr. 61 din 27 ianuarie 2004

MINISTERUL AGRICULTURII, PĂDURILOR, APELOR ȘI MEDIULUI
Nr. 111 din 9 februarie 2004

ORDIN

privind completarea Ordinului ministrului sănătății și al ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 84/91/2002 pentru aprobarea Normelor privind contaminanții din alimente

Văzând Referatul de aprobare al Direcției generale de sănătate publică și inspecția sanitară de stat nr. OB 656/2004,

având în vedere prevederile art. 1 alin. (3) din Legea nr. 100/1998 privind asistența de sănătate publică, cu modificările și completările ulterioare, și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 97/2001 privind reglementarea producerii, circulației și comercializării alimentelor, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 743/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare, și ale Hotărârii Guvernului nr. 739/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății și ministrul agriculturii, pădurilor, apelor și mediului emit următorul ordin:

Art. I. — La Normele privind contaminanții din alimente, aprobate prin Ordinul ministrului sănătății și al ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 84/91/2002, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 255 din 16 aprilie 2002, se elimină articolul 12, iar după articolul 11 se introduce un nou capitol, capitolul VI, cu următorul cuprins:

„CAPITOLUL VI

Metode de prelevare a probelor și de analiză utilizate în controlul oficial al limitelor de ochratoxină A din alimente

Art. 12. — Prelevarea probelor efectuate pentru controlul oficial al limitelor de ochratoxină A din alimente se efectuează conform metodelor descrise în anexa nr. VIII.

Art. 13. — Pregătirea probelor și metodele de analiză utilizate în controlul oficial al limitelor de ochratoxină A din alimente se efectuează în conformitate cu criteriile descrise în anexa nr. IX.

Art. 14. — Anexele nr. I—IX fac parte integrantă din prezentele norme.

Art. II. — După anexa nr. VII la normele aprobate prin Ordinul ministrului sănătății și al ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 84/91/2002 se introduc anexele nr. VIII și IX, al căror conținut este prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. III. — Direcția generală de sănătate publică și inspecția sanitară de stat din cadrul Ministerului Sănătății împreună cu Direcția de producție animală și industrie alimentară din cadrul Ministerului Agriculturii, Pădurilor, Apelor

și Mediului și direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București împreună cu direcțiile pentru agricultură și dezvoltare rurală județene și a municipiului București vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Ministrul sănătății,
Ovidiu Brînzan

Art. IV. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va intra în vigoare în termen de 12 luni de la data publicării.

p. Ministrul agriculturii, pădurilor, apelor și mediului,
Petre Daea,
secretar de stat

ANEXĂ
„ANEXA Nr. VIII
la norme

M E T O D E

de prelevare a probelor pentru controlul oficial al limitelor de ochratoxină A din anumite alimente

1. Scopul și domeniul de aplicare

Probele destinate controlului oficial al limitelor de ochratoxină A din alimente trebuie prelevate în conformitate cu metodele descrise mai jos. Probele globale astfel obținute sunt considerate reprezentative pentru loturile respective. Respectarea limitelor maxime impuse de legislația în vigoare este stabilită pe baza limitelor determinate în probele de laborator.

2. Definiții

Lot — cantitatea de aliment identificabilă, livrată o singură dată și determinată de agentul responsabil pentru a prezenta caracteristici comune, cum ar fi: originea, varietatea, tipul de ambalaj, ambalatorul, expeditorul sau marcajul.

Sublot — partea desemnată dintr-un lot mare pentru aplicarea metodei de prelevare a probei din lotul respectiv. Fiecare sublot trebuie separat fizic și să fie identificabil.

Probă elementară — cantitatea de material prelevată dintr-un singur punct al lotului sau sublotului.

Probă globală — totalul combinat al tuturor probelor elementare prelevate din lot sau sublot.

3. Prevederi generale

3.1. Personalul

Prelevarea probelor se va efectua de persoane autorizate conform reglementărilor în vigoare.

3.2. Materialul pentru eșantionare

Fiecare lot supus examinării trebuie prelevat separat. Conform prevederilor specifice din prezenta anexă, loturile mari trebuie subdivizate în subloturi prelevate separat.

3.3. Măsuri de precauție necesare

În cursul prelevării și pregătirii probelor trebuie luate măsurile de precauție necesare pentru a se evita orice modificări care ar putea schimba conținutul de ochratoxină A, determinarea analitică sau reprezentativitatea probei globale.

3.4. Probe elementare

În măsura posibilităților, probele elementare se vor preleva din diferite puncte ale lotului sau sublotului. Abaterea de la această regulă trebuie semnalată în procesul-verbal.

3.5. Pregătirea probei globale

Proba globală se obține prin amestecul probelor elementare.

3.6. Probe identice

Probele identice utilizate în scopul controlului, dreptului la recurs și al arbitrajului vor fi prelevate din proba omogenizată, cu condiția ca această procedură să fie în conformitate cu reglementările în vigoare privind prelevarea probelor.

3.7. Ambalarea și transmiterea probelor

Fiecare probă prelevată va fi introdusă într-un recipient curat, confecționat dintr-un material inert care să asigure o protecție adecvată împotriva contaminării și pagubelor ce se pot produce în timpul transportului. Trebuie luate toate măsurile de precauție necesare pentru ca în timpul transportului sau al depozitării să nu se producă modificări în compoziția probei.

3.8. Sigilarea și etichetarea probelor

Fiecare probă prelevată în scopul utilizării oficiale va fi sigilată la locul de prelevare și identificată conform reglementărilor în vigoare respective. Trebuie întocmit un proces-verbal pentru fiecare prelevare, pentru a se permite identificarea fără echivoc a fiecărui lot, indicându-se data și locul prelevării, împreună cu orice informație posibilă suplimentară, pentru a fi în ajutorul chimistului analist.

4. Prevederi specifice

4.1. Diferite tipuri de loturi

Mărfurile alimentare pot fi comercializate în vrac, în containere sau în ambalaje individuale (saci, pungi, ambalaje pentru vânzarea cu amănuntul etc.). Metoda de prelevare a probelor se poate aplica tuturor mărfurilor plasate pe piață, indiferent de forma în care sunt comercializate.

Fără a aduce prejudicii prevederilor specifice menționate la pct. 4.3, 4.4 și 4.5, formula de mai jos se poate utiliza ca ghid pentru prelevarea probelor comercializate în ambalaje individuale (saci, pungi, ambalaje pentru vânzarea cu amănuntul etc.).

Frecvența prelevării probei (n) = (masa lotului x masa probei elementare)/(masa probei globale x masa unui ambalaj individual).

Masa este exprimată în kg.

Frecvența prelevării de probe: fiecare „n” sac sau pungă din care trebuie să se preleveze proba elementară (zeci-malele trebuie rotunjite la numărul întreg cel mai apropiat).

4.2. Masa probei elementare

Masa probei elementare este de aproximativ 100 g dacă nu este definită altfel în prezenta anexă. În cazul loturilor prezentate în ambalaje destinate vânzării cu amănuntul, masa probei elementare depinde de masa ambalajului respectiv.

4.3. Prezentarea generală a metodei de prelevare a probelor pentru cereale și stafide

Tabelul nr. 1 — Subdivizarea loturilor în subloturi în funcție de produs și de masa lotului

Produsul	Masa lotului (în tone)	Masa sau numărul de subloturi	Numărul de probe elementare	Proba globală masă/kg
Cereale și produse cerealiere	≥ 1.500	500 tone	100	10
	> 300 și < 1.500	3 subloturi	100	10
	≥ 50 și ≤ 300	100 tone	100	10
	< 50	—	10—100 ¹⁾	1—10
Stafide	≥ 15	15—30 tone	100	10
	< 15	—	10—100 ²⁾	1—10

¹⁾ În funcție de masa lotului — vezi tabelul nr. 2.

²⁾ În funcție de masa lotului — vezi tabelul nr. 3.

4.4. Metoda de prelevare a probelor pentru cereale și produse cerealiere (loturi ≥ 50 tone) și stafide (loturi ≥ 15 tone)

Conform tabelului nr. 1 de la pct. 4.3, fiecare lot trebuie subdivizat în subloturi, cu condiția ca aceste subloturi să poată fi separate fizic. Având în vedere că masa lotului nu este întotdeauna un multiplu exact al masei subloturilor, masa sublotului poate depăși masa indicată cu maximum 20%.

Fiecare sublot trebuie prelevat separat.

Numărul probelor elementare: 100 în cazul loturilor de cereale mai mici de 50 tone și al loturilor de stafide mai mici de 15 tone — vezi pct. 4.5. Masa probei globale = 10 kg.

În cazul în care metoda de prelevare a probelor descrisă mai sus nu poate fi aplicată fără a cauza consecințe economice care decurg din deteriorarea lotului (de

exemplu, din cauza formelor de ambalare sau a mijloacelor de transport), aceasta poate fi înlocuită cu o metodă alternativă de prelevare, cu condiția ca prelevarea să fie cât mai reprezentativă și ca metoda aplicată să fie bine descrisă și documentată.

4.5. Dispoziții aplicabile la prelevarea probelor de cereale și de produse cerealiere (loturi < 50 tone) și a probelor de stafide (loturi < 15 tone)

În cazul loturilor de cereale mai mici de 50 tone și pentru loturile de stafide mai mici de 15 tone, numărul probelor elementare ce trebuie prelevate depinde de masa lotului cu o valoare minimă de 10 și una maximă de 100, formând o probă globală de minimum 1 kg și maximum 10 kg.

Tabelele următoare conțin valorile ce pot fi utilizate la determinarea numărului de probe elementare de prelevat.

Tabelul nr. 2 — Numărul de probe elementare ce trebuie prelevate în funcție de masa lotului de cereale

Masa lotului (în tone)	Numărul de probe elementare
≤ 1	10
$> 1—\leq 3$	20
$> 3—\leq 10$	40
$> 10—\leq 20$	60
$> 20—\leq 50$	100

Tabelul nr. 3 — Numărul de probe elementare ce trebuie prelevate în funcție de masa lotului de stafide

Masa lotului (în tone)	Numărul de probe elementare
$\leq 0,1$	10
$> 0,1—\leq 0,2$	15
$> 0,2—\leq 0,5$	20
$> 0,5—\leq 1,0$	30
$> 1,0—\leq 2,0$	40
$> 2,0—\leq 5,0$	60
$> 5,0—\leq 10,0$	80
$> 10,0—\leq 15,0$	100

4.6. Prelevarea probelor în cazul comercializării cu amănuntul

Prelevarea probelor de alimente comercializate cu amănuntul trebuie efectuată pe cât posibil conform prevederilor pct. 4.3. În cazul în care metoda de prelevare a probelor descrisă nu poate fi aplicată, aceasta poate fi înlocuită cu altă metodă de prelevare a probelor comercializate

cu amănuntul, cu condiția ca prelevarea să garanteze reprezentativitatea lotului.

5. Acceptarea unui lot sau sublot:

— acceptare, dacă proba globală este în conformitate cu limita maximă;

— respingere, dacă proba globală depășește limita maximă.

PREGĂTIREA

probelor și criteriile pentru metodele de analiză utilizate în controlul oficial al limitelor de ochratoxină A din anumite alimente**1. Măsurile de precauție**

Probele trebuie pregătite și în special omogenizate cu foarte multă grijă deoarece distribuția ochratoxinei A este extrem de neomogenă.

Pentru pregătirea materialului de testare vor fi utilizate toate probele primite de laborator.

2. Tratarea probei sub forma primită în laborator

Proba globală este în întregime măcinată fin și amestecată bine printr-un proces căruia i s-a demonstrat eficiența de omogenizare completă.

3. Subdivizarea probelor în scopul controlului, dreptului la recurs și al arbitrajului

Probele identice de laborator utilizate în scopul controlului, dreptului la recurs și al arbitrajului vor fi prelevate din materialul omogenizat, dacă acest lucru nu contrazice reglementările în vigoare privind prelevarea de probe.

4. Metoda de analiză care va fi utilizată în laborator și condițiile de control ale laboratorului**4.1. Definiții**

Mai jos este prezentat un număr de definiții uzuale care trebuie utilizate în laboratoare:

Parametrii de precizie cel mai des citați sunt repetabilitatea și reproductibilitatea.

r = repetabilitatea, valoarea sub care diferența absolută dintre rezultatele a două teste separate obținute în condiții de repetabilitate (de exemplu: aceeași probă, același operator, același aparat, același laborator și interval scurt de timp) se situează în limitele unei probabilități specifice (în principiu 95%); astfel $r = 2,8 \times s_r$.

s_r = deviația standard, calculată din rezultatele obținute în condiții de repetabilitate

RSD_r = deviația standard relativă, calculată din rezultatele obținute în condiții de repetabilitate $[(s_r/\bar{x}) \times 100]$, unde \bar{x} este media rezultatelor tuturor laboratoarelor și probelor.

R = reproductibilitatea, valoarea sub care diferența absolută dintre rezultatele unui singur test, obținute în condiții de reproductibilitate (de exemplu: pentru materialul identic obținut de operatori în diferite laboratoare, prin utilizarea metodei testului standardizat), se situează în limitele unei probabilități (în principiu 95%); $R = 2,8 \times s_R$.

s_R = deviația standard, calculată din rezultatele obținute în condiții de reproductibilitate

RSD_R = deviația standard relativă, calculată în urma rezultatelor obținute în condiții de reproductibilitate $[(s_R/\bar{x}) \times 100]$

4.2. Condiții necesare generale

Metodele de analiză care se utilizează vor fi selecționate în funcție de următoarele criterii:

a) specificitate;

b) acuratețe;

c) precizie: variațiile repetabilității în cadrul aceluiași laborator și ale reproductibilității între laboratoare diferite. Aceste valori trebuie să fie obținute în urma unui proces de colaborare organizat în conformitate cu un protocol recunoscut pe plan internațional și trebuie să fie exprimate într-o formă recunoscută pe plan internațional;

d) limita de detecție;

e) sensibilitate;

f) practicabilitate;

g) alte criterii stabilite în funcție de necesități.

4.3. În cazul în care nu sunt recomandate metode specifice de analiză, pentru determinarea limitelor de ochratoxină A în alimente laboratoarele trebuie să utilizeze o metodă care să corespundă criteriilor de performanță indicate în tabelul de mai jos:

Criterii de performanță ale metodei de analiză pentru ochratoxină A

Concentrația
 μkg

Ochratoxina A

	RSD_r (%)	RSD_R (%)	Recuperare (%)
< 1	≤ 40	≤ 60	50–120
1–10	≤ 20	≤ 30	70–110

Nu sunt indicate limitele de detecție pentru metodele de analiză utilizate, deoarece valorile parametrilor de precizie corespund unor concentrații ce prezintă interes.

Valorile parametrilor de precizie pentru metodele de analiză sunt calculate din ecuația Horwitz:

$$RSD_R = 2^{(1-0,5 \log C)}$$

în care:

– RSD_R reprezintă deviația standard relativă, calculată din rezultatele obținute în condiții de reproductibilitate $[(s_R/\bar{x}) \times 100]$;

– C reprezintă raportul de concentrație (de exemplu: 1 = 100 g/100 g, 0,001 = 1,000 mg/kg).

Aceasta este o ecuație generală pentru precizia metodei care este independentă de substanța de analizat și matrice

și depinde numai de concentrație pentru majoritatea metodelor de analiză de rutină.

4.4. Calculul coeficientului de recuperare

Rezultatul analitic este raportat, corectat sau necorectat pentru recuperare.

Trebuie raportate modul de exprimare a rezultatelor și coeficientul de recuperare.

4.5. Standarde calitative de laborator

Analizele vor fi efectuate de laboratoare acreditate.“

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

REGULAMENT privind utilizarea codurilor IBAN în România

Având în vedere prevederile art. 2 alin. (2) și ale art. 23 din Legea nr. 101/1998 privind Statutul Băncii Naționale a României, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 38 alin. (1) din Legea nr. 58/1998 privind activitatea bancară, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 164 și 285 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2000 privind organizațiile cooperatiste de credit, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 200/2002,

în temeiul art. 50 alin. (1) din Legea nr. 101/1998 privind Statutul Băncii Naționale a României, cu modificările și completările ulterioare,

Banca Națională a României emite prezentul regulament.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — În înțelesul prezentului regulament, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

1. *cod IBAN* (acronim pentru *International Bank Account Number*) înseamnă un șir de caractere care identifică în mod unic la nivel internațional contul unui client la o instituție, cont utilizat pentru procesarea plăților în cadrul sistemelor de plăți sau prin schemele de tip bănci corespondent;

2. *instituție* înseamnă oricare dintre următoarele:

— instituție de credit autorizată de Banca Națională a României;

— Trezoreria Statului;

— Banca Națională a României;

3. *generarea codurilor IBAN* înseamnă procesul, desfășurat o singură dată, de creare a unui unic cod IBAN pentru un cont.

(2) În vederea efectuării de plăți prin intermediul sistemelor de plăți sau prin schemele de tip bănci corespondent, instituțiile vor notifica clienților lor codurile IBAN atribuite în conformitate cu prevederile prezentului regulament, acestea urmând să fie menționate în extrasele de cont și în toate celelalte rapoarte referitoare la conturile respective, emise de instituții clienților.

(3) Fiecare instituție este responsabilă pentru generarea corectă a codurilor IBAN corespunzătoare conturilor clienților săi și pentru transmiterea acestora către clienți.

(4) Banca Națională a României este exceptată de la obligativitatea generării, utilizării și notificării codurilor IBAN pentru conturile clienților săi, instituții de credit și Trezoreria Statului, prevăzută la alin. (1) și (2).

Art. 3. — În cadrul lanțului de procesare al instrucțiunii de plată codul IBAN va fi transmis în totalitate între instituțiile intermediare, cel puțin până la punctul de intrare în țara în care este localizat beneficiarul plății.

CAPITOLUL II

Generarea codurilor IBAN

Art. 2. — (1) Instituțiile vor genera și utiliza coduri IBAN, în conformitate cu prevederile prezentului regulament, pentru conturile clienților acestora, utilizate în scopul efectuării de plăți, în lei sau în orice altă monedă, prin sistemele de plăți sau prin schemele de tip bănci corespondent.

CAPITOLUL III

Structura codului IBAN

Art. 4. — Structura codurilor IBAN atribuite în România de instituții conturilor clienților lor este prezentată în anexa nr. 1 și constă într-un șir de 24 caractere alfanumerice care, considerate de la stânga la dreapta, au următoarea semnificație:

Numărul caracterelor	Tipul caracterelor	Semnificația
2	Alfabetice	Codul de țară al României (respectiv RO)
2	Numerice	Caractere de verificare a codului IBAN
4	Alfabetice	Caractere care identifică în mod unic instituția, respectiv primele patru caractere ale codului BIC atribuit instituției (acronim pentru <i>Bank Identifier Code</i>)
16	Alfanumerice	Caractere care identifică în mod unic unitatea teritorială a instituției și contul clientului de la respectiva unitate teritorială

Art. 5. — (1) Caracterele utilizate în structura codurilor IBAN pot fi numai litere majuscule ale alfabetului latin (de la A la Z) și cifre arabe (de la 0 la 9).

(2) În format electronic codul IBAN nu va conține caractere de separare sau spații.

(3) Reprezentarea pe suport hârtie a unui cod IBAN este similară celei în format electronic, cu excepția faptului că șirul de caractere ale codului prezentat pe suport hârtie se va împărți în grupuri de 4 caractere, despărțite printr-un spațiu.

Art. 6. — Caracterele de verificare a codului IBAN se calculează utilizând algoritmul MOD 97-10, prezentat în detaliu în anexa nr. 2.

Art. 7. — (1) Modalitatea de identificare în mod unic la nivelul instituției, prin intermediul ultimelor 16 caractere din codul IBAN, a unității teritoriale a instituției și a contului clientului de la unitatea teritorială respectivă se stabilește de către respectiva instituție și se comunică Direcției supraveghere din cadrul Băncii Naționale a României și administratorilor sistemelor de plăți la care participă instituția respectivă, împreună cu lista codurilor de identificare a unităților teritoriale.

(2) În cazul caselor centrale ale cooperativelor de credit setul de caractere de identificare a unității teritoriale și a contului clientului de la unitatea teritorială respectivă, prevăzut în codul IBAN, va identifica atât sediul secundar al casei centrale a cooperativelor de credit, cât și cooperativa de credit afiliată casei centrale respective la care este deschis respectivul cont.

(3) Ori de câte ori informațiile prevăzute la alin. (1) sunt modificate, instituția are obligația să informeze despre respectivele modificări, cu minimum o zi bancară înainte de aplicarea acestora, atât Direcția supraveghere din cadrul Băncii Naționale a României, cât și administratorii sistemelor de plăți la care instituția respectivă participă.

CAPITOLUL IV

Validarea codurilor IBAN

Art. 8. — Orice instituție care, în vederea procesării instrucțiunilor de plată, preia coduri IBAN transmise în format electronic de clienți sau transformă coduri IBAN

reprezentate pe suport hârtie în format electronic are obligația să valideze codurile IBAN ale tuturor conturilor menționate în instrucțiunile de plată pe care le procesează, utilizând metoda de validare prezentată în anexa nr. 3.

Art. 9. — În cazul în care în urma validării se constată că un cod IBAN nu este corect, instituția va refuza procesarea respectivei instrucțiuni de plată, cu respectarea reglementărilor aplicabile în vigoare.

CAPITOLUL V

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 10. — (1) Începând cu data de 1 septembrie 2004, instrucțiunile de plată recepționate, respectiv inițiate de instituții, vor conține codurile conturilor obligatoriu a fi menționate în conformitate cu reglementările în vigoare, reprezentate exclusiv în structură IBAN, în conformitate cu prevederile prezentului regulament.

(2) Începând cu data menționată la alin. (1), instrucțiunile de plată transfrontalieră în euro sau în orice altă monedă care a fost notificată Comisiei Europene, inițiate către statele membre ale Spațiului Economic European, vor conține codurile conturilor beneficiarilor reprezentate exclusiv în structură IBAN.

Art. 11. — Instituțiile vor accepta, până la data de 1 septembrie 2004, instrucțiuni de plată care au menționate atât conturi codificate în sistem IBAN, cât și conturi codificate în alt sistem.

Art. 12. — Începând cu data de 1 septembrie 2004, instituțiile care primesc de la clienți instrucțiuni de plată vor refuza procesarea oricărei instrucțiuni de plată care fie nu conține codurile conturilor obligatoriu a fi menționate în conformitate cu reglementările în vigoare, reprezentate în structură IBAN, fie nu au fost validate prin metoda prezentată în anexa nr. 3.

Art. 13. — În toate instrucțiunile de plată, alături de codurile IBAN necesare vor fi menționate și codurile BIC.

Art. 14. — Anexele nr. 1—3 fac parte integrantă din prezentul regulament.

Art. 15. — Prezentul regulament va intra în vigoare la 3 zile de la data publicării lui în Monitorul Oficial al României, Partea I.

GUVERNATORUL BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI,
MUGUR ISĂRESCU

București, 17 februarie 2004.

Nr. 2.

ANEXA Nr. 1

STRUCTURA codurilor IBAN atribuite în România

RO | XX | yyyy | ZZZZZZZZZZZZZZZZ

- ➔ 16 caractere care identifică în mod unic unitatea teritorială a instituției și contul clientului deschis la respectiva unitate teritorială (alfanumerice, majuscule)
- ➔ 4 caractere de identificare a instituției (alfabetice, majuscule), reprezentând primele patru caractere ale codului BIC al instituției
- ➔ 2 caractere de verificare (numerice, de la 0 la 9)
- ➔ codul de țară (2 caractere alfabetice, majuscule) — pentru România este RO.

METODA DE CALCULARE

a caracterelor de verificare

Pasul preliminar: Se creează un cod IBAN artificial pe baza codului de țară, a codului băncii și a codului contului clientului, punându-se „00” în locul caracterelor de verificare.

EXEMPLU: RO00AAAA1B31007593840000

A = 10	G = 16	M = 22	S = 28	Y = 34
B = 11	H = 17	N = 23	T = 29	Z = 35
C = 12	I = 18	O = 24	U = 30	
D = 13	J = 19	P = 25	V = 31	
E = 14	K = 20	Q = 26	W = 32	
F = 15	L = 21	R = 27	X = 33	

EXEMPLU: AAAA1B31007593840000RO00 devine 1010101011131007593840000272400

Pasul 3: Se aplică algoritmul MOD 97-10 (conform ISO 7064). Se împarte numărul obținut la 97 și restul se scade din 98. Dacă rezultatul este de un singur caracter, se pune un zero înaintea acestuia.

Pasul 1: Se mută primele patru caractere (codul de țară și falsul cod de verificare) la dreapta codului IBAN.

EXEMPLU: RO00AAAA1B31007593840000 devine AAAA1B31007593840000RO00

Pasul 2: Se face conversia literelor în numere, conform tabelii următoare:

EXEMPLU: Restul împărțirii numărului 1010101011131007593840000272400 la 97 este 49.

Prin scădere se obține: $98 - 49 = 49$, care reprezintă caracterele de verificare pentru respectivul cod IBAN, care astfel devine: R049AAAA1B31007593840000.

METODA DE VALIDARE

a unui cod IBAN

Pas preliminar: În cazul în care codul IBAN este prezentat pe suport hârtie, se convertește formatul acestuia la formatul electronic prin ștergerea spațiilor de separare.

EXEMPLU: un cod IBAN de tipul RO49 AAAA 1B31 0075 9384 0000 devine RO49AAAA1B31007593840000.

Pasul 1: Se mută primele patru caractere (simbolizând codul de țară și caracterele de verificare) la dreapta codului IBAN.

EXEMPLU: RO49AAAA1B31007593840000 devine AAAA1B31007593840000RO49.

Pasul 2: Se face conversia literelor în numere, conform tabelii de conversie cuprinse în anexa nr. 2.

EXEMPLU: AAAA1B31007593840000RO49 devine 1010101011131007593840000272449

Pasul 3: Se aplică algoritmul MOD 97-10 (conform ISO 7064). Pentru ca cele 2 caractere de verificare să fie corecte (codul IBAN să fie corect), restul împărțirii numărului astfel obținut la 97 trebuie să fie 1.

EXEMPLU: Restul împărțirii lui 1010101011131007593840000272449 la 97 este 1.

P R E Ţ U R I L E
publicațiilor legislative pentru anul 2004
— pe suport tradițional —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoarea abonamentului anual	Valoarea abonamentului trimestrial			
		— lei —	Trim. I	Trim. II	Trim. III	Trim. IV
1.	Monitorul Oficial, Partea I, în limba română	9.875.000	2.468.750	2.715.750	2.987.500	3.286.000
2.	Monitorul Oficial, Partea I, în limba română, numere bis*)	1.780.000	—	—	—	—
3.	Monitorul Oficial, Partea I, în limba maghiară	7.900.000	1.975.000	1.975.000	1.975.000	1.975.000
4.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	12.500.000	3.125.000	3.125.000	3.125.000	3.125.000
5.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	2.530.000	632.500	632.500	632.500	632.500
6.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	10.680.000	2.670.000	2.670.000	2.670.000	2.670.000
7.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	9.850.000	2.462.500	2.462.500	2.462.500	2.462.500
8.	Colecția Legislația României	2.500.000	625.000	687.500	756.500	832.500
9.	Colecția de hotărâri ale Guvernului și alte acte normative	4.150.000	1.038.000	1.141.500	1.255.500	1.381.500
10.	Repertoriul actelor normative	625.000	—	—	—	—
11.	Decizii ale Curții Constituționale	470.000	—	—	—	—
12.	Ediții trilingve	2.500.000	—	—	—	—

*) Cu excepția numerelor bis în care se publică acte cu un volum extins și care interesează doar un număr restrâns de utilizatori.

Toate publicațiile Regiei Autonome „Monitorul Oficial“ sunt purtătoare de T.V.A. în cotă de 9%, aceasta fiind inclusă în prețul de abonament.

Pentru siguranța clienților, abonamentele la publicațiile Regiei Autonome „Monitorul Oficial“ se pot efectua prin următorii difuzori:

- ◆ COMPANIA NAȚIONALĂ „POȘTA ROMÂNĂ“ — S.A. — prin oficiile sale poștale
- ◆ RODIPET — S.A. — prin toate filialele
- ◆ INTERPRESS SPORT — S.R.L. — București, str. Hristo Botev nr. 6 (telefon/fax: 313.85.07; 313.85.08; 313.85.09)
- ◆ PRESS EXPRES — S.R.L. — Otopeni, str. Flori de Câmp nr. 9 (telefon/fax: 221.05.37; 0745.133.712)
- ◆ M.T. PRESS IMPEX — S.R.L. — București, bd. Basarabia nr. 256 (telefon/fax: 255.48.15; 255.48.16)
- ◆ INFO EUROTRADING — S.A. — București, Splaiul Independenței nr.202A (telefon/fax: 212.73.54)
- ◆ ACTA LEGIS — S.R.L. — București, str. Banul Udrea nr. 10, (telefon/fax: 411.91.79)
- ◆ CURIER PRESS — S.A. — Brașov, str. Traian Grozăvescu nr. 7 (telefon/fax: 0268/47.05.96)
- ◆ MIMPEX — S.R.L. — Hunedoara, str. Ion Creangă nr. 2, bl. 2, ap. 1 (telefon/fax: 0254/71.92.43)
- ◆ CALLIOPE — S.R.L. — Ploiești, str. Candiano Popescu nr. 36 (telefon/fax: 0244/51.40.52, 0244/51.48.01)
- ◆ ASTOR-MED — S.R.L. — Iași, str. Sucidava nr. 2, bl. U2, sc. C, ap. 2 (telefon/fax: 0232/27.91.76, 0232/25.84.27)

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro